

John MacArthur en het Zoonschap van Christus

<http://www.middletonbiblechurch.org/sonship/sonjm13.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

The MacArthur Study Bible werd uitgegeven in oktober **1997** door Word Bibles. De versie die gebruikt werd was *The New King James Version*, maar latere edities komen met de NASB tekst. Hij bevat meer dan 20.000 studienoten. De noten zijn volumineus en extensief. De *Study Bible* werd gereviseerd en kreeg een update in **2006**.

The MacArthur Bible Commentary werd gepubliceerd in **2005** bij Nelson. De *Study Bible* en de *Commentary* zijn essentieel één en dezelfde. Het enige verschil is het formaat. De eerdere is een studiebijbelformaat met de bijbeltekst en referenties bovenaan en de studienoten onderaan elke pagina. De laatste is een commentaarformaat zonder bijbeltekst.

Over een loop van meer dan 28 jaren heeft MacArthur voornamelijk gepredikt uit het Nieuwe Testament, en deze boodschappen vormen de basis van de nieuwtestamentische studienoten. De oudtestamentische studienoten werden opgesteld door de faculteit van The Master's Seminary. MacArthur persoonlijk controleerde, inspecteerde, bewerkte en herwerkte alle studienoten en hij claimt de volle verantwoordelijkheid ervoor: **"I personally bear full responsibility for all the notes in *The MacArthur Study Bible* because they all have come from me and through me"**. (Personal Notes [Introductory Section], page xi.).

Zie voor een volledige kritiek op The MacArthur Study Bible and The MacArthur Bible Commentary: <http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/jmstudyb.pdf>.

MacArthur's ontkenning van het eeuwige Zoonschap van Christus

MacArthur leerde in een periode van tenminste 25 jaar dat Christus niet eerder de Zoon van God werd dan bij Zijn geboorte in Bethlehem, de tijd van Zijn incarnatie (vleswording). MacArthur's visie van "incarnationeel Zoonschap" werd voor het eerst publiek gemaakt in een audio-tape van een boodschap in 1972 (Tape GC-1602) die ging over Hebrëen 1:4-6. Op deze tape zegt hij:

"Laat niemand u zeggen dat Hij de eeuwige Zoon is ... Zijn Zoonschap begon in een punt van de tijd, niet in eeuwigheid".

Deze visie van "incarnationeel Zoonschap" staat in scherp contrast met de visie van "eeuwige Zoonschap" die zegt dat Christus altijd de Zoon van God is geweest en dat Zijn Zoonschap essentieel is voor Zijn ware identiteit en dat ze niet kan gescheiden worden van de Persoon die Hij is.

In zijn gepubliceerde en openbare geschriften ontkende MacArthur het eeuwige Zoonschap van Christus, zoals de volgende citaten aangeven:

"The Bible nowhere speaks of the eternal Sonship of Christ...He was always God, but He became Son. Eternally He is God, but only from His incarnation has He been Son...Christ was not Son until His incarnation" (*Hebrews*, 1983, pp. 27-28).

"Don't let anyone tell you that Christ is the eternal Son...Christ's Sonship began at a point in time, not in eternity...Christ was not a Son until He came into this world through the virgin birth" (*The Superiority of Christ - Hebrews 1-2*, 1986, pp. 52-54).

"Nowhere in Scripture does it say that Jesus has eternally been the Son...He assumed the role of a Son in His incarnation" (*Acting on the Good News - Romans 1*, 1987, pp. 35-41).

MacArthur's sterke ontkenning van Christus' eeuwige Zoonschap kan ook gevonden worden in zijn belangrijkste commentaren op *Galaten* en *Romeinen*.

In het licht van deze sterke ontkenning van het eeuwige Zoonschap is het de vraag hoe MacArthur de IFCA¹-geloofsverklaring kon ondertekenen, die zegt:

“Wij geloven in één Drie-enige God, eeuwig bestaand in drie personen -- Vader, Zoon en Heilige Geest ... Wij geloven dat de Heer Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God, mens werd”?

MacArthur's visie van “incarnationeel Zoonschap” werd beantwoord in het boek *The Eternal Sonship of Christ* (Loizeaux Brothers), door George Zeller en Renald Showers. Dat boek verklaart waarom de doctrine van het eeuwige Zoonschap van Christus zo belangrijk is en waarom de ontkenning ervan een ernstige dwaling is.

MacArthur's ontkenning van eeuwig Zoonschap, die krachtig gesteld wordt in zijn vroegere geschriften, is iets voorzichtiger gesteld in zijn *Study Bible*. Zie het volgende:

“God's Son was born in a point of time. He was always God, but He fulfilled His role as Son in space and time at His incarnation” [Hebrews 1:5].

“God's Son was born in a point of time. He was always God, but He demonstrated His role as Son in space and time at His incarnation” [Hebrews 1:5, revised edition].

MacArthur gelooft dat Christus altijd God was, maar dat Hij niet altijd de Zoon van God was. Hij werd de Zoon toen Hij geboren werd in Bethlehem. Zijn Zoonschap, volgens MacArthur, was louter een “rol” die Hij aannam in de tijd.

“It [Psalm 2:7] is the only OT reference to the Father/Son relationship in the Trinity, a relationship planned in eternity past and realized in the incarnation” [Psalm 2:7].

Christus' Zoonschap was in de eeuwigheid gepland maar werd niet eerder gerealiseerd dan bij de incarnatie. Vóór de incarnatie, volgens MacArthur, was Hij niet de Zoon van God. In de herziene versie werd dit een beetje gematigd:

“It is also the only OT reference to the Father/Son relationship in the Trinity, a relationship decreed in eternity past and demonstrated in the incarnation” [Psalm 2:7, Revised Edition].

Hier is zijn commentaar onder Romeinen 1:4:

“While He was eternally the Son in anticipation of His incarnation, it was when He entered the world in incarnation that He was declared to all the world as the Son of God and took on the role of submission to the Father” [Rom. 1:4].

MacArthur impliceert hier dat Christus niet eerder echt de Zoon werd dan bij de incarnatie. Vóór Bethlehem was Hij enkel de Zoon “in afwachting” (“in anticipation”). Hij leert ook dat Zoonschap louter een “rol” is die Christus aannam en dat dit “onderwerping” aan de Vader insluit (de Bijbel leert dat Zoonschap niet onderwerping maar gelijkheid met God insluit - zie Johannes 5:18, en merk ook hoe Zoonschap wordt gecontrasteerd met het idee van dienstbaarheid in Galaten 4:7, Hebreëen 3:5-6, Mattheüs 21:33-39).

“Wij leren dat, bij de incarnatie, de tweede persoon van de Drie-eenheid afzag van Zijn recht op de volle voorrechten van coëxistentie met God, dat Hij de plaats aannam van een Zoon, en een existentie aantrok die geschikt was voor een dienaar terwijl Hij Zich nergens onttreed van Zijn goddelijke attributen” (Dit citaat is genomen uit de sectie “Overview of Theology” in *The MacArthur Study Bible* en de sectie “Key Teachings of the Bible” in *The MacArthur Bible Commentary*).

Dit laatste citaat vindt zijn oorsprong in de geloofsverklaring van The Master's College & Seminary. Het meest storende deel van deze alinea is de volgende frase: “bij de incarnatie, de tweede persoon van de Drie-eenheid ... de plaats aannam van een Zoon”. Deze verklaring impliceert dat vóór de vleeswording Christus niet de plaats aannam van een Zoon. Dit impliceert ook dat Christus ook niet de rol van een Zoon aannam tot aan Zijn vleeswording. Maar, de Bijbel leert dat Zoonschap niet een rol was die Christus speelde, en evenmin is dit een plaats die Hij aannam. Zoonschap ver-

¹ IFCA: Independent Fundamental Churches of America.

wijst naar Christus' essentiële identiteit. Hij heeft altijd bestaan als de Zoon; Hij is altijd in de "schoot van de Vader" geweest (Johannes 1:18). Zoonschap is niet iets dat Hij ooit aannam.

Veranderde MacArthur zijn positie?

Nadat de *MacArthur Study Bible* voor het eerst werd gepubliceerd (1997), leek het dat John MacArthur zijn zienswijze over Christus' Zoonschap veranderde. Hij leek het "incarnationeel Zoonschap" dat hij meer dan 25 jaar onderwees af te wijzen. In een document met de titel *Reexamining the Eternal Sonship of Christ* - september 1999 - zei MacArthur het volgende:

"Ik wil in 't openbaar stellen dat ik de doctrine van 'incarnationeel Zoonschap' verlaten heb. Zorgvuldige studie en overdenking hebben me tot het begrip geleid dat de Schrift inderdaad de relatie tussen God de Vader en Christus presenteert als een eeuwige Vader/Zoon relatie. Ik aanzie niet langer Christus' Zoonschap als een rol die Hij aannam bij Zijn incarnatie".

Als u MacArthur's volledige verklaring wilt lezen dan kan dat hier:

<http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/jmreeexam.pdf>

In ben dankbaar voor MacArthur's duidelijke bevestiging van Christus' eeuwige Zoonschap zoals gesteld in het citaat van bovengenoemd document.

Maar niettegenstaande MacArthur's blijkbare ommekeer, heb ik toch nog enkele hangende bezorgdheden.

MacArthur zei: **"Ik aanzie niet langer Christus' Zoonschap als een rol die Hij aannam bij Zijn incarnatie"**. Als dit waar is, waarom heeft hij dan de geloofsverklaring van zijn school niet veranderd? Waarom zegt deze nog steeds dat bij de incarnatie Christus **"de plaats aannam van een Zoon"**? [zie hogerop]. Waarom publiceert MacArthur deze geloofsverklaring nog steeds in zowel zijn *Study Bible* en zijn *Commentary* zonder verandering van deze frase, hetgeen sterk impliceert dat Christus niet de plaats van een Zoon aannam vóór Zijn vleeswording (en dus wordt het eeuwige Zoonschap ontkend)? En als MacArthur niet langer Christus' Zoonschap ziet als een rol die Hij aannam bij Zijn vleeswording, waarom spreekt hij dan nog steeds van Zoonschap als een "rol" in zijn noot onder Hebreeën 1:5? Ook zijn noot onder Romeinen 1:4 is verwarrend. Was Christus werkelijk de Zoon van God vóór Zijn incarnatie, of was Hij enkel de Zoon in een anticiperende (vooruitlopende) betekenis? Die noot lijkt het laatste te impliceren.

Het is nu al meer dan een decennium geleden dat MacArthur zagezegd zijn zienswijze van incarnationeel Zoonschap verwierp. Ik heb nog steeds in geen enkele publicatie van MacArthur **sinds 1999** enige duidelijke, ondubbelzinnige verklaring gevonden welke Christus' eeuwige Zoonschap verdedigt. Er kan misschien zo'n verklaring bestaan, maar ik heb ze niet gevonden. Op zijn minst had MacArthur zijn geloofsverklaring kunnen wijzigen ten voordele van een heldere verklaring die Christus' eeuwige Zoonschap bevestigt, maar bij mijn weten heeft hij dat niet gedaan.

MacArthur's voormalige ontkenning van het eeuwige Zoonschap van Christus lanceerde een grote hoeveelheid controverse in de IFCA, die jaren duurde en resulteerde in opmerkingen van mensen (inbegrepen deze auteur) en een aantal kerken die de IFCA verlieten. Deze mensen die weggingen verdedigden louter de doctrine van de eeuwige Zoonschap van Christus, gebaseerd op de geloofsverklaring van de IFCA. In 1989 verscheen MacArthur op de IFCA National Convention in Limerick en verdedigde daar de zienswijze van het incarnationeel Zoonschap, en in 1991 schreef hij een boekje "The Sonship of Christ" waarin dezelfde foute leer werd verdedigd. Dit boekje werd naar alle IFCA-leden verzonden.

De schade die dit alles berokkende aan onze kerkgemeenschappen was onschatbaar. We geven niet John MacArthur de volle schuld voor wat er gebeurde. De last van verantwoordelijkheid rustte op het IFCA-leiderschap. Maar het feit blijft dat het *zijn* leer was die de controverse lanceerde.

In MacArthur's 1999-verklaring hadden we ook gewenst dat we enige indicatie konden zien van berouw of spijt over de schade die plaatsvond in de IFCA. Ik weet dat ik persoonlijk diep bedroefd zou zijn wanneer ik iets zou geleerd hebben dat een reusachtige controverse zou veroorzaken in een gemeenschap van kerken, met veel schade en verdeeldheid tot gevolg.

“U moet niet allemaal leermeesters willen zijn, mijn broeders. U weet immers dat wij dan een strenger oordeel zullen ontvangen” (Jakobus 3:1).

Lees meer over John MacArthur:

- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-cultureel-liberalisme.pdf>
- http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur_ een-natuur.pdf
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MacArthur-waarschuwing.pdf>
- <http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/1natjm00.htm>
- <http://www.middletonbiblechurch.org/sonship/sonjm00.htm>
- <http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/macarthur/>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm